

P. [redacted] e

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

NR: 1504 PODPIS *JG*
WŁAŚNIK

Warszawa, 9 lipca 2021 r.

DAR-1.071.2.2021

2021 -07- 20

Krajowa Rada Izb Rolniczych

~~Pani
Anna Gembicka
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Rolnictwa
i Rozwoju Wsi~~

dot. sprawy DHZ.pp.880.2.4.2021

Szanowna Pani Minister,

W odpowiedzi na Pani pismo z dnia 14 maja 2021 r. przekazujące pismo Krajowej Rady Izb Rolniczych z dnia 29 kwietnia 2021 r., znak: KRIR/MR/W/357/2021, w sprawie wniosku Podlaskiej Izby Rolniczej dotyczącej przeprowadzenia przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”) kontroli cen śrutu sojowej, śrutu rzepakowej oraz DDGS - suszonego wywaru gorzelnianego oraz w sprawie przepisów w zakresie wprowadzenia opłaty depozytowej przy wymianie oleju silnikowego uprzejmie przekazuję stanowisko.

Na wstępie pragnę wyjaśnić, że w zakresie relacji między przedsiębiorcami, obowiązujące przepisy ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275, dalej jako: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów” lub „Ustawa”) przyznają Prezesowi UOKiK kompetencje do podejmowania działań jedynie w interesie publicznym, poprzez przeciwdziałanie praktykom ograniczającym konkurencję. Zgodnie z Ustawą do tej kategorii należą:

- porozumienia ograniczające konkurencję - art. 6 Ustawy zakazuje porozumień, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym;

- nadużywanie pozycji dominującej - art. 9 Ustawy zakazuje nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców.

Dodatkowo Prezes UOKiK może podejmować interwencję w oparciu o przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2020 r., poz. 1213, dalej także jako: „ustawa o przewadze”). Zgodnie z art. 6 tej ustawy zakazane jest nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy oraz dostawcy względem nabywcy. Przy czym, jeśli produkt jest przeznaczony wyłącznie na pasze dla zwierząt, jak ma to miejsce w przypadku np. śrut sojowych i rzepakowych, nie spełnia on definicji produktu rolnego oraz spożywczego. Zgodnie bowiem z art. 5 ustawy o przewadze, jako produkt rolny lub spożywczy należy rozumieć środek spożywczy przeznaczony dla ludzi tj. w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm. - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463).

W przekazanym przez Krajową Radę Izb Rolniczych piśmie nie uprawdopodobniono jednak naruszenia żadnego z ww. przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym, na potrzeby niniejszej sprawy, w oparciu o ogólnodostępne dane, przeprowadzona została analiza sytuacji na rynku śruty sojowej, rzepakowej oraz DDSG, w szczególności w kontekście utrzymujących się w ostatnim czasie wysokich cen tych produktów. Pełną analizę przekazuję w załączniku nr 1, zaś poniżej chciałbym zaprezentować jej najważniejsze wnioski.

- Rynek surowców oleistych jest rynkiem silnie zglobalizowanym. Ceny krajowe uwzględniają regionalne uwarunkowania podaży-popytu, niemniej w dużym stopniu są odzwierciedleniem tendencji obserwowanych na rynku światowym.
- Od drugiej połowy 2020 roku globalne ceny surowców oleistych oraz produktów ich przetwórstwa pozostawały w tendencji wzrostowej. W rezultacie w I połowie 2021 roku ceny soi w Ameryce Południowej były o około 40-50% wyższe wobec I połowy 2020 roku, zaś ceny rzepaku w Unii Europejskiej wyższe o 31% w relacji rocznej. Sprzyjał temu napięty bilans na rynku soi i rzepaku. Działo się tak pomimo rekordowej globalnej produkcji soi, która w sezonie 2020/21 wyniosła (według Amerykańskiego Departamentu ds. Rolnictwa - USDA) ponad 364 mln t. Niemniej wzrósł też popyt na ten surowiec, przewyższając poziom zbiorów, co skutkowało uszczupleniem zapasów. Większe zapotrzebowanie na soję zgłaszały przede wszystkim Chiny, które odbudowują pogłowie trzody chlewnej. Szacuje się, że kraj ten w sezonie 2020/21 zaimportuje łącznie około 100 mln t soi, co stanowi około 27% jej rocznej globalnej produkcji.

- W 2020 roku oraz I połowie 2021 roku nie odnotowano wzrostu różnicy między cenami śruty sojowej notowanej w porcie w Gdyni a jej notowaniami w porcie w Hamburgu.
- Ceny śruty rzepakowej w Polsce (na poziomie zbytu przez przedsiębiorstwa sektora olejarskiego) historycznie stanowiły około 0,4-0,6 ceny skupu rzepaku. Notowania z 2020 oraz 2021 roku nie odbiegały od obserwowanych wcześniej prawidłowości.
- Zapotrzebowanie na śrutę sojową zaspokajane jest przede wszystkim produktem pochodzącym z importu, dostarczonym głównie przez międzynarodowe koncerny, zaangażowane zarówno w proces skupu, produkcji jak i handlu/pośrednictwa zbóż i surowców oleistych.
- Analiza cen surowców oleistych oraz produktów ich przetwórstwa, w ujęciu Polski i na rynkach światowych, nie wskazuje na występowanie nieprawidłowości na rynku krajowym - ceny co do zasady podążały za tendencjami światowymi.
- Niemniej, ww. ceny odnosiły się do notowań w portach bądź cen zbytu między przedsiębiorstwami handlowymi. Tym samym mogły nie odzwierciedlać w pełni cen płaconych przez rolników.

Przedstawione powyżej informacje nie pozwalają na powzięcie podejrzenia o dopuszczeniu się przez producentów śruty rzepakowej, sojowej i DDGS naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Podjęcie kroków formalnych byłoby możliwe w sytuacji, gdyby analiza sprawy wykazała, że zachowanie przedsiębiorców jest wynikiem porozumienia ograniczającego konkurencję (naruszenie art. 6 Ustawy) lub nadużywania pozycji dominującej (naruszenie art. 9 Ustawy). Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia należy wskazać, że wysokie ceny produktów, bez istnienia przesłanek wskazujących na stosowanie praktyk ograniczających konkurencję, nie mogą zostać uznane za okoliczność wystarczającą dla stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W kontekście powyższego brak jest wystarczających podstaw dla podjęcia dalszych działań formalnych przewidzianych w przepisach Ustawy. Niemniej, gdyby rolnicy zgłaszający się do Izb Rolniczych byli w posiadaniu informacji dotyczących konkretnych przedsiębiorców mogących dopuszczać się praktyk ograniczających konkurencję oraz okoliczności i danych mogących mieć znaczenie przy analizie ww. sprawy, uprzejmie proszę o ich przekazanie.

Pragnę jednocześnie nadmienić, że z uwagą przyglądam się rynkom rolnym, w tym rynkom roślin oleistych oraz na bieżąco monitoruję zachodzące na nich zmiany. 7 czerwca 2021 roku zostało wszczęte postępowanie przeciwko spółce Cefetra Polska w związku z potencjalnym nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej. Wątpliwości budzą umowy, które nakazują rolnikom dostarczanie umówionej ilości zboża lub rzepaku, nawet gdy stało się to niemożliwe przez niezależne od nich okoliczności, np. suszę lub inną siłę wyższą.

Mam nadzieję, że przekazane wyjaśnienia okażą się wystarczające. Niezależnie od powyższego, w razie gdyby napływające do Pani Minister sygnały uprawdopodobniały naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów bądź wskazywały na

występowanie konkretnych przypadków stosowania praktyk będących przejawem nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej, uprzejmie proszę o przekazywanie tego rodzaju informacji.

z wyrazami szacunku,

§PODPIS

Załączniki:

Załącznik nr 1: Analiza sytuacji na krajowym rynku śruty sojowej, rzepakowej oraz DDGS

Do wiadomości:

1. Krajowa Rada Izb Rolniczych

Parzniew, ul. Przyszłości 5

05-804 Pruszków

Prezes Urzędu

Ochrony

Konkurencji

i

Konsumentów

Potwierdzam zgodność kopii z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	414648.1176082.1109367
Nazwa dokumentu	Odpowiedź - rynek surowców oleistych2.pdf
Tytuł dokumentu	Odpowiedź - rynek surowców oleistych2
Sygnatura dokumentu	DAR-1.071.2.2021
Data dokumentu	09.07.2021 00:00:00
Skrót dokumentu	9DA5BC60E0414327E9A1B3D9A51F9B28BD8448 15
Wersja dokumentu	1.4
Data podpisu	09.07.2021
Podpisane przez	Tomasz Chróstny Prezes
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego
Akceptacja	Mańkowski Daniel, 02.07.2021 11:17:36, wersja 1.0 (Dyrektor, Departament Prawny (DPR), Departament Prawny (DPR)) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
	EZD 3.104.37.37.30472
Data wydruku:	15.07.2021 10:59:09
Autor wydruku:	Kozłowska Małgorzata - sekretariat

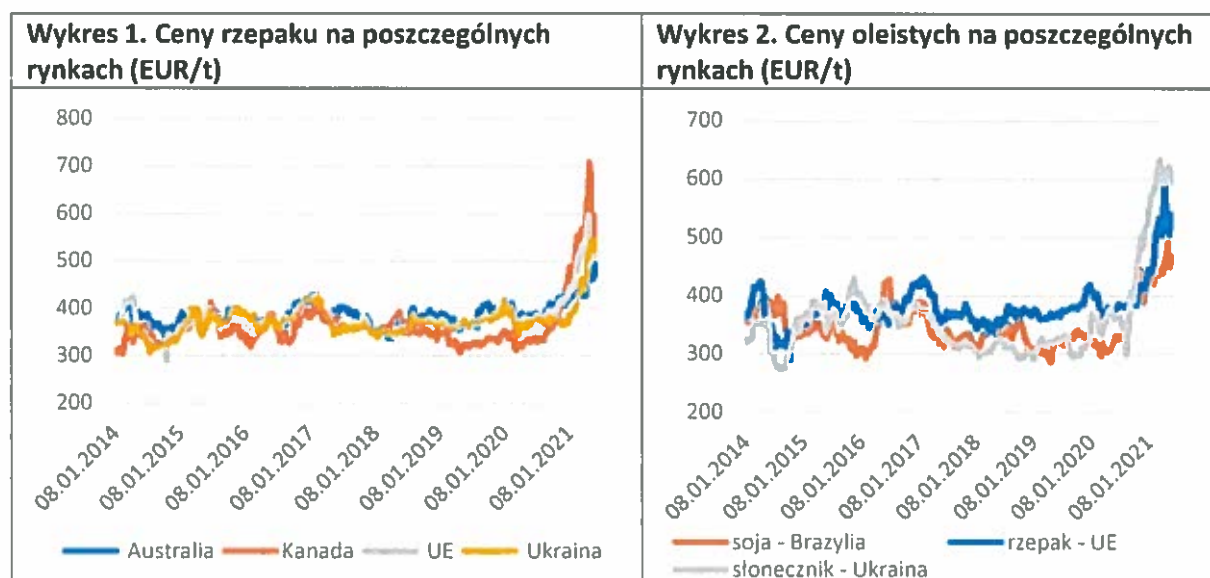
Załącznik nr 1

Analiza sytuacji na krajowym rynku śruty sojowej, rzepakowej oraz DDGS

1. Ogólna charakterystyka rynku oleistych

Rynek surowców oleistych jest rynkiem silnie zglobalizowanym, między innymi ze względu na relatywną łatwość transportu produktów, możliwości ich magazynowania, jednorodność i co z tym związane, duży udział handlu zagranicznego w światowym wolumenie ich produkcji (w przypadku soi – najważniejszej rośliny oleistej – udział ten w ostatnich pięciu latach wynosił przeciętnie 45%; dane USDA). W ujęciu globalnym ceny surowców oleistych i produktów ich przetwórstwa determinowane są sytuacją na rynku mięsa i zapotrzebowaniem na pasze białkowe, popytem na oleje ze strony przemysłu spożywczego i sektora biopaliw oraz z drugiej strony czynnikami podażowymi, tj. wielkością zbiorów nasion i ewentualnymi ograniczeniami w handlu. Czynniki o charakterze lokalnym (np. susza i związany z tym duży spadek produkcji, wahania kursów walutowych, zmiany w popycie) przekładają się na wahania cen na danym rynku, niemniej nie zmieniają trendu, jaki obserwowany jest na rynkach światowych.

Co więcej, ceny poszczególnych surowców oleistych są silnie powiązane między sobą ze względu na ich, w dużym stopniu, substytucyjny charakter (soja, rzepak, słonecznik).

Źródło: Komisja Europejska.

2. Rynek surowców oleistych w Polsce

Podstawowym surowcem oleistym uprawianym w Polsce jest rzepak (przy czym Polska należy do jego największych producentów w Europie, po Francji i Niemczech).

Pozostałe nasiona oraz produkty ich przerobu (głównie soja i śruta sojowa) pochodzą przede wszystkim z importu.

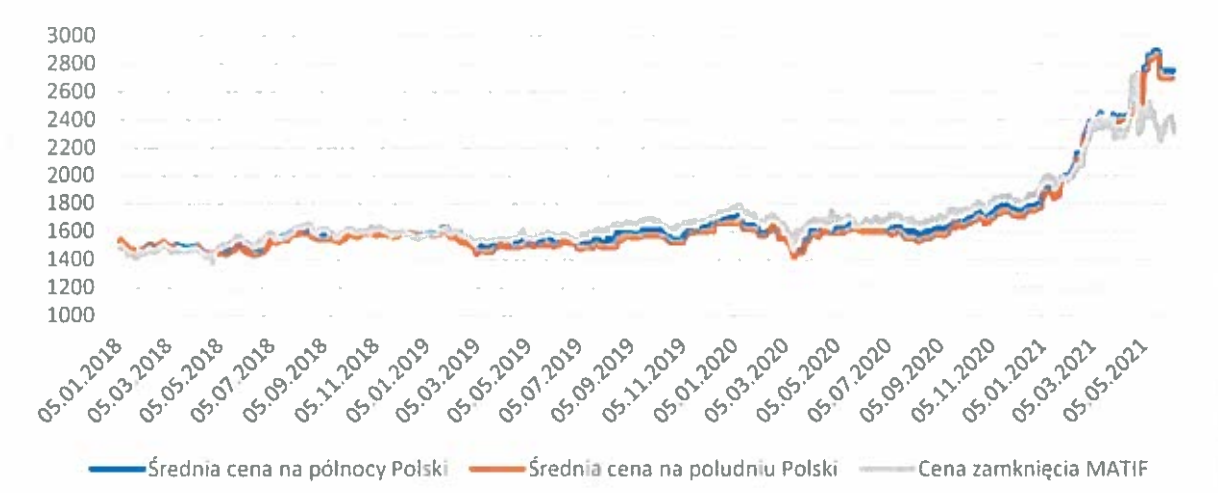
Tabela 1. Handel zagraniczny Polski wybranymi produktami oleistymi (tys. ton)

Asortyment	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Import							
rzepak	192,7	212,2	546,7	434,4	699,6	506,0	401,4
soja	40,9	68,9	59,8	167,3	106,3	87,5	50,3
śruta sojowa	1 957,9	2 141,3	2 283,1	2 408,4	2 510,7	2 619,5	2 666,5
śruta rzepakowa	71,3	54,1	37,8	35,8	32,8	29,0	30,4
Eksport							
rzepak	812,6	976,9	230,3	386,3	233,8	337,1	407,4
soja	0,8	1,9	3,1	37,8	12,3	30,5	6,3
śruta sojowa	82,3	21,4	25,2	35,3	21,0	95,3	93,3
śruta rzepakowa	641,8	771,7	672,7	605,3	606,0	613,6	727,6

Źródło: Opracowanie własne UOKiK na podstawie Eurostat.

Krajowe ceny skupu rzepaku ustalane są na podstawie notowań kontraktów terminowych na rzepak na paryskiej giełdzie Matif oraz kursu złotego względem euro (w indywidualnych negocjacjach brane są pod uwagę parametry jakościowe surowca, wielkość dostawy czy koszty transportu). W latach 2014-2020 odchylenie średnich cen krajowych względem notowań giełdowych sięgało +/-5% (co do zasady ceny w Polsce były niższe od notowań giełdowych).

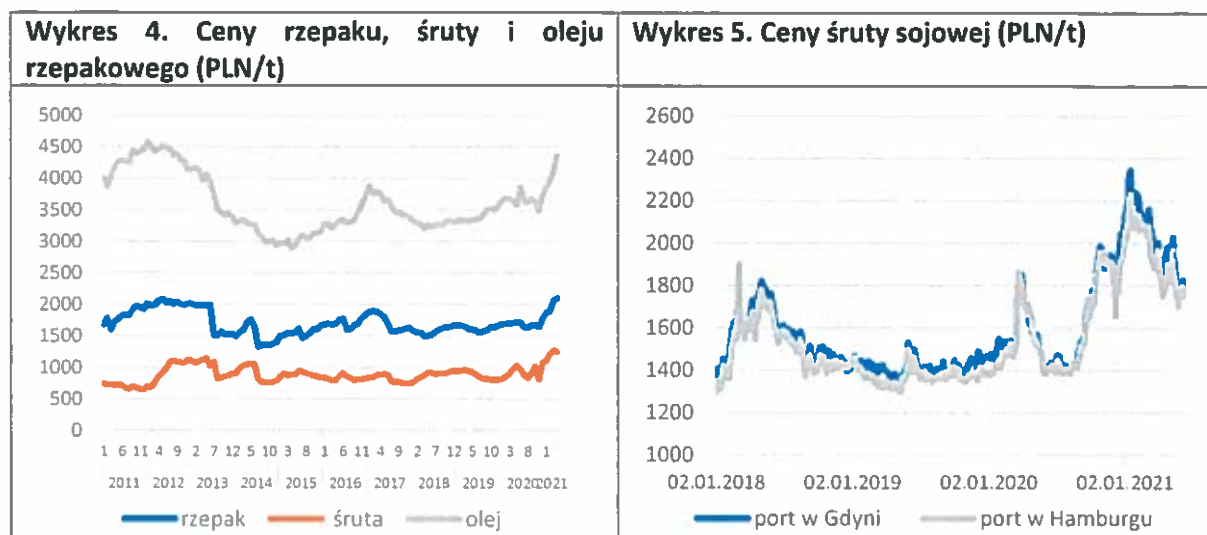
Wykres 3. Ceny skupu rzepaku w Polsce a notowanie kontraktów na rzepak na giełdzie Matif (kontrakt najbliższy); PLN/t

Źródło: Agrolok.

Ceny oleju oraz śruty, będących produktami przetwórstwa rzepaku, są silnie powiązane z cenami skupu samego surowca, ewentualne wahania uwzględniają zmiany na rynku mięsa (w przypadku śruty), czy popytu ze strony sektora biopaliw (olej).

Z kolei w przypadku śruty sojowej, w większości importowanej, ceny w Polsce w dużym stopniu powiązane są z cenami notowanymi w porcie w Hamburgu.

Źródło: MRiRW, Agrolok.

Suszony wywar gorzelniany, DDGS (Dried Distillers Grains with Solubles) stanowi paszę energetyczno-białkową, będącą alternatywą dla poekstrakcyjnej śruty lub makuchu rzepakowego. Jej stosowanie w Polsce jest jednak ograniczone, brak jest też notowań cen, które umożliwiłyby pogłębioną analizę rynku. Tym samym trudno odnieść się do stwierdzenia, że odbiegają one w istotny sposób od notowań obserwowanych na rynku europejskim.

3. Bieżąca sytuacja na rynku oleistych

W drugiej połowie 2020 roku ceny oleistych na rynkach światowych zaczęły dynamicznie rosnąć (wykres 1 i 2). Działo się tak pomimo rekordowej światowej produkcji soi, która w sezonie 2020/21 wyniosła (według USDA) ponad 364 mln t. Niemniej wzrósł też popyt na ten surowiec, przewyższając poziom zbiorów, co skutkowało uszczupleniem zapasów. Większe zapotrzebowanie na soję zgłaszały przede wszystkim Chiny, które odbudowują pogłowie trzody chlewnej. Szacuje się, że kraj ten w sezonie 2020/21 zaimportuje łącznie około 100 mln t soi, co stanowi około 27% jej rocznej globalnej produkcji.

Tabela 2. Światowy bilans soi oraz rzepaku (mln t) w poszczególnych sezonach

Wyszczególnienie	2012/2013	2013/2014	2014/2015	2015/2016	2016/2017	2017/2018	2018/2019	2019/2020	2020/2021	2021/2022 ^P
Soja										
zapasy początkowe	57,4	58,1	63,4	78,7	78,6	94,9	100,8	114,6	96,5	88
zbiory	269,0	282,7	321,2	315,4	350,2	344,2	361,3	339,4	364,1	385
rozdysponowanie	265,2	277,9	303,9	316,7	331,2	338,8	344,5	357,4	369,0	380
zapasy końcowe	58,1	63,4	78,7	78,6	94,9	100,8	114,6	96,5	88,0	92
wskaźnik zapasy/zużycie	21,9%	22,8%	25,9%	24,8%	28,6%	29,8%	33,3%	27,0%	23,8%	24,3
Rzepak										
zapasy początkowe	6,8	5,5	7,8	7,3	6,3	5,2	8,3	9,8	7,5	5
zbiory	63,3	70,6	70,4	68,7	69,5	75,1	72,6	69,1	71,5	74
rozdysponowanie	64,9	68,8	70,1	69,5	70,3	71,3	71,0	71,3	73,3	73
zapasy końcowe	5,5	7,8	7,3	6,2	5,2	8,3	9,8	7,5	5,7	5
wskaźnik zapasy/zużycie	8,5%	11,3%	10,4%	9,0%	7,4%	11,6%	13,8%	10,6%	7,7%	7,7

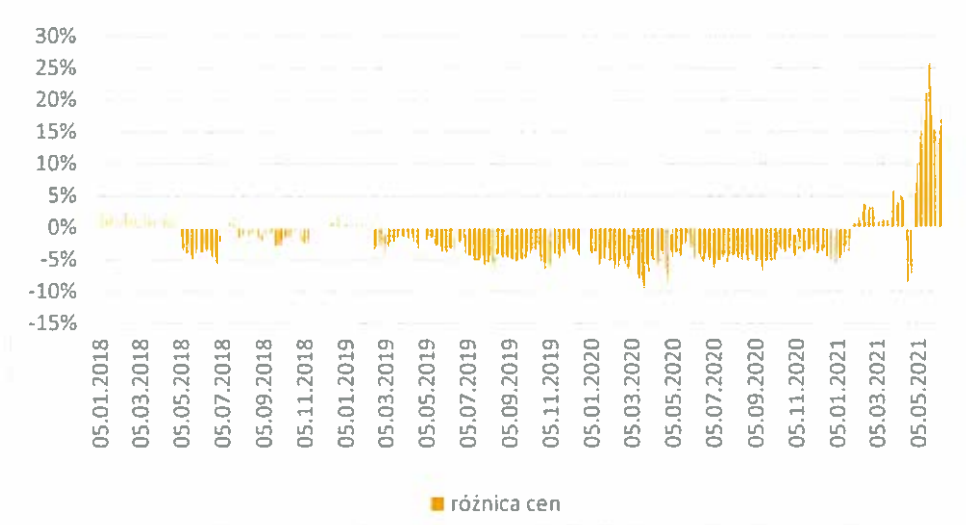
Źródło: Opracowanie UOKiK na podstawie USDA.

*P - prognoza USDA

Ponadto USDA szacuje, że w kończącym się sezonie 2020/21 wzrosła globalna produkcja rzepaku, pomimo jej spadku w dwóch głównych krajach eksportujących, Kanadzie i Ukrainie. Podobnie jednak jak w przypadku soi, światowa konsumpcja rzepaku może wzrosnąć o 4%, zwłaszcza w Azji, i oczekuje się, że będzie to miało znaczący wpływ na światowe zapasy, które obniżą się o 39% w relacji rocznej. Napięty bilans na rynku soi oraz rzepaku sprzyja wysokim cenom tych produktów.

W Polsce ceny skupu rzepaku podążały za notowaniami z rynku światowego. Dopiero w maju 2021 roku ceny na giełdzie Matif zaczęły obniżać się, czego jeszcze nie zaobserwowano na rynku krajowym. W rezultacie wzrósł rozstęp cenowy pomiędzy nimi, sięgając nawet 20% na korzyść cen skupu rzepaku w Polsce (wykres 6).

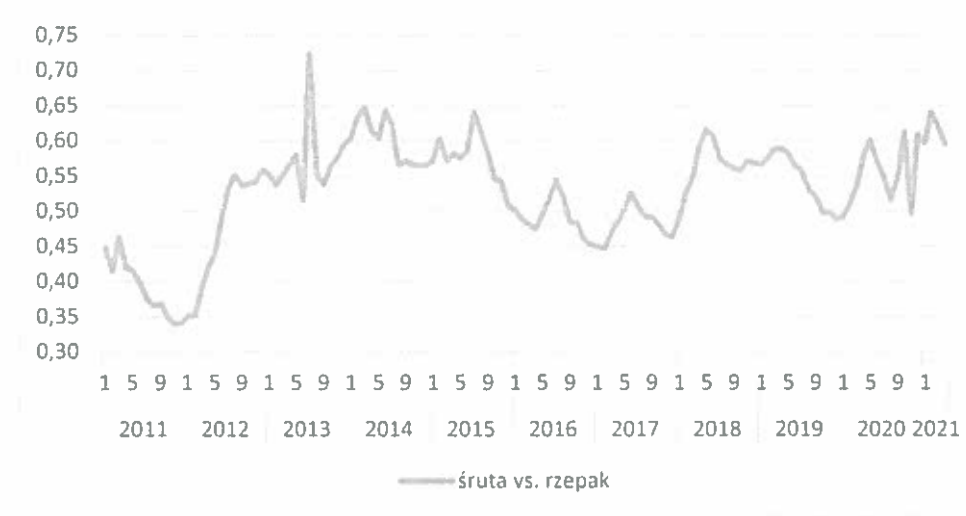
Wykres 6. Różnica między cenami skupu rzepaku w Polsce a notowaniem kontraktów terminowych na giełdzie Matif

Źródło: Opracowanie UOKiK na podstawie Agrolok.

Ceny śruty rzepakowej (na poziomie zbytu przez przedsiębiorstwa sektora olejarskiego) historycznie stanowiły około 0,4-0,6 ceny skupu rzepaku. Notowania z 2020 oraz 2021 roku nie odbiegały od obserwowanych wcześniej prawidłowości.

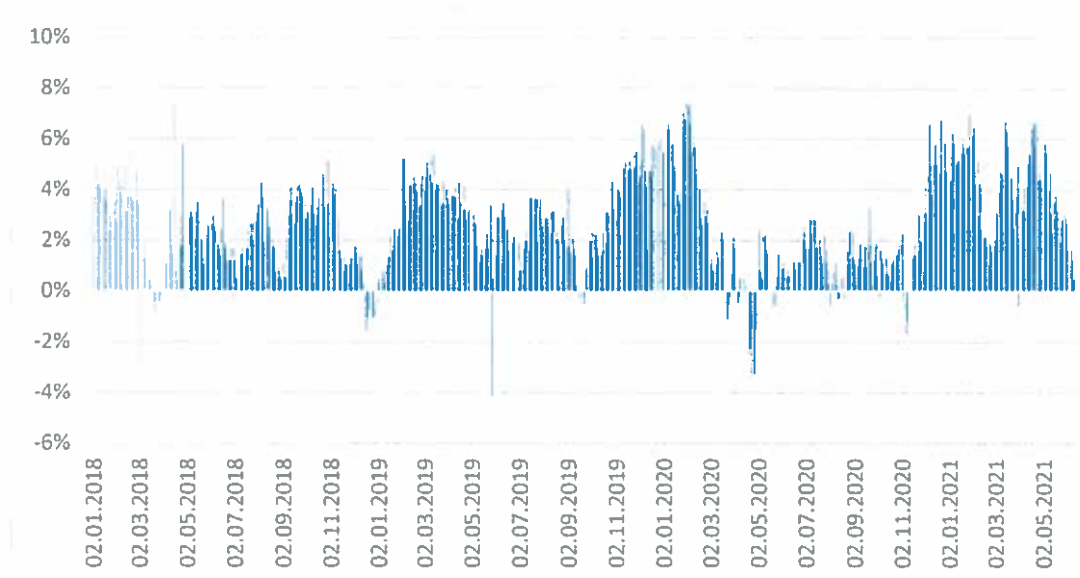
Wykres 7. Ceny śruty wobec cen skupu rzepaku

Źródło: Opracowanie UOKiK na podstawie MRiRW.

Ceny śruty sojowej, po wzrostach notowanych w II połowie 2020 roku, od stycznia br. utrzymują się w tendencji spadkowej. Na przestrzeni lutego-maja br. ceny w porcie w Gdyni były o około 4-6% wyższe od cen w Hamburgu, co nie odbiegło od średniej wieloletniej.

Wykres 8. Różnica między cenami śruty sojowej Polsce a cenami śruty sojowej w Niemczech (notowania w portach)

Źródło: Opracowanie UOKiK na podstawie Agrolok

4. Struktura podmiotowa rynku

Ze względu na fakt, że śruta rzepakowa jest produktem ubocznym w procesie tłoczenia olejów, oferowana jest przede wszystkim przez podmioty sektora olejarzkiego. Ten z kolei charakteryzuje się wysoką koncentracją produkcji i dużym udziałem kapitału zagranicznego. IERiGŻ szacuje, że w 2014 roku udział trzech największych firm w produkcji wyniósł ponad 63% (IERiGŻ, Przetwórstwo produktów pochodzenia roślinnego w Polsce w latach 2010-2015). Poniżej przedstawiono największe firmy działające na rynku w 2019 roku.

Tabela 3. Pomioty działające w ramach PKD 10.4 (Produkcja olejów i tłuszczów roślinnych i zwierzęcych), jeżeli nie zaznaczono inaczej, w swojej ofercie posiadają śrutę rzepakową

Podmioty	Przychody 2019 (PLN)	Przychody 2018 (PLN)	Uwagi
ZAKŁADY TŁUSZCZOWE KRUSZWICA SA	2 891 807 000	2 666 877 000	Właścicielem jest
BUNGE POLSKA SP. Z O.O	788 699 895	799 346 000	Bunge
Komagra Sp. z o.o.		1 018 080 555	
ADM CZERNIN SA	606 060 032	576 637 000	Właścicielem jest
ADM SZAMOTUŁY SP. Z O.O	68 000 401	62 847 099	ADM
Best Oil Sp. z o.o.		333 161 999	
ZAKŁADY TŁUSZCZOWE BIELMAR SP. Z O.O.	303 983 588	285 943 476	Posiadają makuch, nie mają śrutę
STAOIL SP. Z O.O	253 438 213	244 989 104	
GRUPA WILMAR MAREK WILCZYŃSKI SP.K.A		116 576 903	
ZAKŁADY TŁUSZCZOWE W BODACZOWIE SP. Z O.O (prawdopodobnie obecnie Viterra Bodaczów)	81 816 984	78 748 045	

FODER BIO TECH SP. Z O.O	33 613 556	32 500 284	Wytwarzają śrutę sojową non GMO
ZAKŁADY TŁUSZCZOWE WERBLIŃSKI SP. Z O.O.	32 723 225	26 051 333	Tylko tłuszcze zwierzęce
PRZEDSIĘBIORSTWO WIELOBRANŻOWE DEMAL DEAS TOMALA TOMALA SP.J.	16 094 641	20 842 093	

Źródło: Opracowanie własne UOKiK na podstawie danych ze stron internetowych oraz Lista 1000 największych firm spożywczych w Polsce (portalspozywczy.pl)

Śruta sojowa pochodzi głównie z importu. Jest ona dostarczana przede wszystkim przez międzynarodowe koncerny, zaangażowane zarówno w proces skupu, produkcji jak i handlu/pośrednictwa (Cargill, Cefetra). Jedynie niewielka część stanowi import soi z Ukrainy (dokonywany m.in. przez Trelem) oraz pochodzącej z krajowym zbiorów, przerabianej w Polsce.

Podsumowanie

1. Rynek surowców oleistych jest rynkiem silnie zglobalizowanym. Ceny krajowe, m.in. w Polsce, uwzględniają regionalne uwarunkowania podaży-popytowe, niemniej w dużym stopniu są odzwierciedleniem tendencji obserwowanych na rynku światowym.
2. Od drugiej połowy 2020 roku globalne ceny surowców oleistych oraz produktów ich przetwórstwa pozostawały w tendencji wzrostowej. W rezultacie w I połowie 2021 roku ceny soi w Ameryce Południowej były o około 40-50% wyższe wobec I połowy 2020 roku, zaś ceny rzepaku w Unii Europejskiej wyższe o 31% w relacji rocznej. Sprzyjał temu napięty bilans na rynku soi i rzepaku. Działo się tak pomimo rekordowej globalnej produkcji soi, która w sezonie 2020/21 wyniosła (według Amerykańskiego Departamentu ds. Rolnictwa – USDA) ponad 364 mln t. Niemniej wzrósł też popyt na ten surowiec, przewyższając poziom zbiorów, co skutkowało uszczupleniem zapasów. Większe zapotrzebowanie na soję zgłaszały przede wszystkim Chiny, które odbudowują pogłowie trzody chlewnej. Szacuje się, że kraj ten w sezonie 2020/21 zaimportuje łącznie około 100 mln t soi, co stanowi około 27% jej rocznej globalnej produkcji.
3. W 2020 roku oraz I połowie 2021 roku nie odnotowano wzrostu różnicy między cenami śruty sojowej notowanej w porcie w Gdyni a notowaniami w porcie w Hamburgu.
4. Ceny śruty rzepakowej w Polsce (na poziomie zbytu przez przedsiębiorstwa sektora olejarskiego) historycznie stanowiły około 0,4-0,6 ceny skupu rzepaku. Notowania z 2020 oraz 2021 roku nie odbiegały od obserwowanych wcześniej prawidłowości.
5. W Polsce, sektor olejarski, który jest podstawowym źródłem podaży śruty rzepakowej na rynku krajowym, charakteryzuje się wysokim stopniem koncentracji produkcji i dużym udziałem kapitału zagranicznego.
6. Zapotrzebowanie na śrutę sojową zaspokajane jest przede wszystkim produktem pochodzącym z importu, dostarczany głównie przez międzynarodowe koncerny, zaangażowane zarówno w proces skupu, produkcji jak i handlu/pośrednictwa zbóż i surowców oleistych.
7. Analiza cen surowców oleistych oraz produktów ich przetwórstwa, w ujęciu Polski i na rynkach światowych, nie wskazuje na występowanie nieprawidłowości na rynku krajowym - ceny co do zasady podążały za tendencjami światowymi.
8. Niemniej, ww. ceny odnosiły się do notowań w portach bądź cen zbytu między przedsiębiorstwami handlowymi. Tym samym mogły nie odzwierciedlać w pełni cen płaconych przez rolników.